

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2921/2023
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из .., чији је заједнички пуномоћник Зоран Георгијев, адвокат из ..., против тужене „Хеба” АД Бујановац, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради уплате премије за добровољно пензијско осигурање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2742/13 од 25.10.2013. године, у седници одржаној дана 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2742/13 од 25.10.2013. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2742/13 од 25.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 117/12 од 05.06.2013. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да уплати премију за добровољно пензијско осигурање код Друштва за управљање добровољним пензијским фондом „Дунав“ АД из Београда у корист тужиоца АА за период од 01.03.2006. године до 30.01.2009. године у износу од 96.000,00 динара, у корист тужиље ББ за период од 01.03.2006. године до 30.01.2009. године у износу од 93.000,00 динара и у корист тужиље ВВ за период од 01.03.2006. године до 16.08.2007. године у износу од 43.500,00 динара, као и да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 144.240,00 динара, с тим што ће на износ од 114.000,00 динара законска затезна камата тећи од 05.06.2013. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца којим су тражили да им тужени на досуђени износ трошкова поступка од 144.240,00 динара плати законску затезну камату од 03.06.2013. године до 05.06.2013.

године, као и да на износ трошкова поступка од 30.240,00 динара плати законску затену камату од 05.06.2013. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2742/13 од 25.10.2013 године, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке у односу на уплату премије за добровољно пензијско осигурање у корист тужилаца АА и ББ. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у делу става првог изреке у односу на тужиљу ВВ, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражила да тужени у њену корист уплати премију за добровољно пензијско осигурање код Друштва за управљање добровољним пензијским фондом „Дунав“ АД из Београда за период од 01.03.2006. године до 16.08.2007. године у износу од 43.500,00 динара, као и захтев за накнаду трошкова поступка. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у делу става првог изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцима АА и ББ на име трошкова парничног поступка исплати износ од 104.220,00 динара са законском затезном каматом на износ од 87.000,00 динара од 05.06.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља ВВ да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 60.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, побијајући је у ставу првом и трећем изреке, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за дозвољеност ревизије на основу члана 404. ЗПП, јер у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Побијаном пресудом не одступа се од сада важеће судске праксе и правног става Врховног касационог суда усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 07.06.2019. године.

Са изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, није дозвољено одлучивање о ревизији туженог, која је изјављена као посебна ревизија, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у овом спору ради уплате доприноса за добровољно пензијско осигурање поднета 14.02.2012. године, а вредност предмета спора која се побија ревизијом за оба тужиоца је очигледно испод динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у овом спору из радног односа, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, вредност предмета спора побијаног дела за сваког тужиоца као обичног супарничара, очигледно не прелази ревизијски цензус, изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**